

Tak na tohle nejsem žádnéj sráč.Chlápek vtemným koutě,co stojí opodál,kývne lehce hlavou asi na pozdrav.Musím s tebou mluvit,t akhle to vážně nejde dál....Já vím,že to bolí,když jsi sám,že T i chybí trocha lásky,já to znám.Že Ti děti-vychovává-cizí pán a na tvým domě je cedule-vstup zakázán.Nezůstávej sám,když jsi z lomenej,to je jen pád a každej s těch,co znám aspon jedinkrát n a hubu pad....I ti,co ležej,ti musej vstát,od země odrazit,to c o by jsi zvlád,nesmíš zůstat stát-a od drugejch se nechat rvát.Je zvláštní,jak člověk,kterýho znáš,najednou se promění,má cizou tvář.Ty roky vedle sebe-jako hráz,prorazí ranou pěstí,poš lape snář.Chtěl jsi stavět hrady,tady to máš,těžko na roli stre jdy si zvykáš.Zbyla ti jenom cesta,kterou se dáš,začni znova,pr oto jsem tady,tady mě máš.Nezůstávej sám,když jsi zlomenej.....
.....a od dr uhejch se nechat rvát.Nezůstávej sám.....aspon jedinkrát na hubu pad.